

at være nok i det her tilfælde. Jeg mener, at ministeren bør tilkendegive, at det ikke er nok at holde et vågent øje med tingenes tilstand. En gang imellem vil det også være givtigt, hvis man forandrer tingenes tilstand til noget, der eksempelvis vil blive bedre.

Her er der altså tale om, at vi har en dansk folkeskole, som kun har tosprogede indvandrerbørn, og mener ministeren i virkeligheden ikke, at folkeskolen har spillet fallit, når man er nødt til at sætte sig ud over de danske demokratiske spilleregler ved at tage et religiøst overhoved ind i skolen for at kunne skabe ro og orden?

Ministeren ved godt, at jeg igennem lang tid, flere år – også under den tidligere undervisningsminister – har rejst forespørgsler om code of conduct, som er et normregelsæt. Mener ministeren ikke, at det ville have været på sin plads at kunne benytte sig af et sådant regelsæt i det her tilfælde, i stedet for at man går ud over de danske demokratiske spilleregler – sådan som jeg ser det – når man ansætter en imam på de her konditioner?

Kl. 13.30

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det havde sin rigtighed, som fru Louise Frevert siger, at Århus Kommune sætter sig ud over de danske demokratiske spilleregler, så kan jeg forsikre, at jeg ville gribe ind. Men de følger jo ganske nøje de spilleregler, som er fastlagt i skoleloven. Og derfor kan jeg altså indtil videre ikke gribe ind, men jeg kan følge det med stor opmærksomhed.

Så deler jeg i øvrigt fru Louise Freverts opfattelse, at det er ulykkeligt, at man midt i Danmark kan have en skole, ja, flere skoler, hvor den sidste danske elev er forsvundet. Det er jo ikke gavnligt for sprogindlæringen. Det er heller ikke gavnligt for den integration, vi gerne skulle have, og hvor de pågældende elever jo gerne på et tidspunkt skulle blive fuldgældige medlemmer af samfundet i stedet for kun at have socialkontoret som forbindelse til det øvrige samfund. Så det er en ulykkelig situation.

Den er ikke så let at løse. Jeg har besøgt det pågældende område. Hvis man tvangsmæssigt jævner skolen med jorden og spreder eleverne ud på de omliggende skoler, så får man altså også problemer. Derfor tror jeg, vi skal give det en chance, det, som man er i gang med på Nordgårdsskolen, hvor man faktisk på mange måder, når man tager forholdene i betragtning, leverer en imponerende indsats.

Der er ingen nemme løsninger i denne sag. Men en ting er vi enige om. Det er, at vi her står med konsekvenserne af en laden stå til i udlændingepolitikken og i bosætningspolitikken og i skolepolitikken gennem mange år.

Formanden:

Der er nu indtegnet to medspørgere. Først hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at den indledning, som undervisningsministeren kom med, altså fik mig til at tænke på Komiske Ali under Irakkrisen, hvor vi så en minister i Irak stå og sige, at tropperne var overhovedet ikke inde over grænsen, og amerikanerne blev slået tilbage osv., og at der i øvrigt ikke var nogen problemer, mens man kunne se Irak fuldstændig forfalde omkring ham. For sagen er den, at undervisningsministeren læser en masse flotte artikler og paragraffer op om, at det er en dansk folkeskole, mens virkeligheden jo er en helt anden.

Sagen er, at det her på Nordgårdsskolen og islamiseringen af skolerne overhovedet ikke kan behandles som et ordinært politisk problem, for der er ikke tale om et problem ud fra nogle sociale eller økonomiske betragtninger, men simpelt hen om en befolkningsudskiftning. Om 20 år vil der være endnu flere af de her unge mennesker, og problemet vil være endnu større, og jeg synes, det ville være befordrende for regeringen, om man ville anerkende, at det her simpelt hen handler om, at islams tilstedeværelse er dybt problematisk i et vestligt samfund.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Når man stiller spørgsmål til en minister i Folketinget og beder ministeren om at gribe ind over for dette eller hint, så må hr. Morten Messerschmidt altså finde sig i, at ministeren starter med at give en redegørelse for, hvem der bestemmer hvad i folkeskolen. Og det er det, jeg har gjort.

Det må hr. Morten Messerschmidt gerne sammenligne med Komiske Ali. Forskellen er, at det, jeg har sagt, er ubestridelig rigtigt, og at det tilmed handler om en lov, som hr. Morten Messerschmidts eget parti står bag. Så undskyld, men det vil jeg altså have lov at sige til indledning.

Så har jeg derefter jo altså demonstreret stor åbenhed og forståelse for den bekymring, som Dansk Folkeparti har, og at regeringen deler